

РЕШЕНИЕ

№ 40827

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7232** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал.2 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ) вр. с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, вх. № 17591 от 11.07.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 99-00-6-254 (2) от 30.06.2025 г. по описа на Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), подадена от Министерство на здравеопазването (МЗ), ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от министъра на здравеопазването, доц. д-р С. К. , чрез процесуалния представител Еднолично адвокатско дружество „Х.“, представлявано от адв. Б. Б. Х. от САК, със съдебен адрес [населено място], пл. Света Неделя № 4, ет. 3 срещу Решение № РД-02-14-1222 от 16.06.2025 г., издадено от заместник – министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител ръководител на Управляващия орган (РУО) на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020 г. (ОПРР), което е определена финансова корекция в размер на 11 927,95 лв. с ДДС, представляваща 5% от безвъзмездната финансова помощ по договор № ДГ-5645 от 09.05.2023 г. с изпълнител „ЕЛЕКТРОСТРОЕЖИ“ АД.

С жалбата се иска съдът да отмени като незаконосъобразно Решение № РД-02-14-1222 от 16.06.2025 г. като издаден при неправилно, неоснователно, незаконосъобразно и постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Посочва се, че обжалваният административен акт е с адресат Министерство на здравеопазването, а същевременно от съдържанието на акта е видно съдържание, че идентифицираните нарушения касаят обществена поръчка, която е обявена, проведена и

възложена от кмета на [община], а не от оспорващия. Инвокират се доводи, че в административния акт липсва както правна, така и фактическа обосновка защо за проведена обществена поръчка от [община] се определя финансова корекция на МЗ. Допълнително е посочено, че констатираните от УО нарушения не съответстват с материалния закон, предвид което прецесното решение било издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Излагат се доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания административен акт – нарушен е чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. В тази връзка е обърнато внимание, че дори и да се приеме, че е налице самостоятелно нарушение на чл.2, ал.2 ЗОП, УО не е посочил нито коя точно хипотеза е осъществена чрез описаните в решението факти, нито че разглежданият критерий за подбор не е съобразен с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, които обстоятелства следва кумулативно да са налице. Формалното твърдение за наличие на нарушение не се явява основание за обосноваване на бланкетен извод за ограничаване или нарушаване на конкуренцията, тъй като липсата на доказано нарушение, елемент от фактическия състав на нередността, предполага липса на нередност, за която да се определи финансова корекция, наложена с обжалваното решение. Изложени са и други съображения по съществото на спора. В хода на съдебното обжалване, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Х., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответникът, заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна, претендира юрисконсултско и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на другата страна.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Министерство на здравеопазването е бенефициер на безвъзмездна финансова помощ по проект № BG16RFOP001-9.001 „Мерки за справяне с пандемията“.

При изпълнението на проекта е проведена процедура за определяне на изпълнител на обществена поръчка по ЗОП с предмет „Асансьор с входно пространство – пристройка към съществуваща поликлиника и диспансер“, в изпълнение на проект „Подкрепа за развитие на системата за спешна медицинска помощ“, чрез обява за събиране на оферти от 23.03.2023 г.

Констатираното нарушение е описано така:

В раздел III.1,3) „Технически възможности“ от обявлението като минимално изискване е заложено изискването участниците да притежават „4. Участниците трябва да притежават система за управление здравето и безопасност при работа в стандарта ISO 45001:XXXX или еквивалент“

В резултат на проведената процедура е сключен договор № ДГ-5645.от 09.05.2023 г. с изпълнител „ЕЛЕКТРОСТРОЕЖИ“ АД [населено място], на стойност 198 799,12 лв. без ДДС.

При управляващият орган е регистриран сигнал за нередност под № 2498, във връзка с изпълнението на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, финансиран по ОПРР, по който МЗ е бенефициент.

С писмо изх. № 99-00-6-254 от 21.05.2025 г. бенефициерът е уведомен за сигнала и съмненията за нередност, както и за предстоящото налагане на финансова корекция, като му е предоставена възможност да направи възражения или да представи доказателства. В това писмо е посочено, че с Решение № 4403 от 29.04.2025 г. на ВАС е оставил в сила решение № 23509 от 14.11.2024 г. на АССГ по адм. дело № 7164/2024 г., с което е отменено решение № РД-02-14-940 от 18.06.2024 г., издадено от ръководителя на УО на ОПРР по отношение на определената финансова корекция от 5 % върху допустимите разходи по Договор № ДГ-5645 от 09.05.2023 г. с изпълнител

„Електростроежи“ АД, поради материална незаконосъобразност на оспорения акт – неточна квалификация на описаното нарушение. Допълнително са изложени мотиви, че „в настоящ случай, УО на ОПРР приема, че са налице и двете предпоставки от хипотезата на чл. 173, ал.2 от АПК – актът е отменен в частта, в която на МЗ е определена финансова корекция в размер на 5% от допустимите разходи по процесния договор с изпълнител, но едновременно с това естеството му не позволява решаването на въпроса по същество от съда, доколкото съдът не би могъл да постанови решение за определяне на финансова корекция (това е изключително правомощие на административния орган).“ (л.18, гръб).

В отговор жалбоподателят е депозирал възражение, прието за неоснователно, в което се позовава на Разрешение за строеж № 197/27.09.2022 г. строежът е първа категория на основание чл. 137, ал.1, т. 1, б. „г“ ЗИТ и чл. 2, ал. 4, т. 2 от Наредба № 1 от 30.07.2003 г. Съгласно техническата спецификация, тези дейности са изпълнявани на съществуваща поликлиника и диспансер, видно от категорията на строежа, същите се отнасят до дейности, криещи опасност от взрив, от значително вредно въздействие върху околната среда или от разпространение на отровни или вредни вещества и напълно целесъобразно е възложителят да иска от участниците да докажат, че въведените от тях системи гарантират сигурност и безопасност при работата на обекта. Предвид категорията на обекта, възложителят следва да бъде сигурен, че организацията на работа на строителя на обекта е такава, че да намалява риска от инциденти при работа.

На 24.02.2025 г. Юра Й.-В. - заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството в качеството на ръководител на УО на ОПРР издала оспореното Решение № РД-02-14-1222 от 16.06.2025 г., с което се налага финансова корекция в размер на 5 % от безвъзмездната финансова помощ по договор № ДГ-5645 от 09.05.2023 г. с изпълнител „Електростроежи“ АД, или общо 11 927,95 лв. с ДДС.

Мотивите, при които е издаден административният акт, са следните:

Административният орган е приел, че от страна на възложителя е въведено изискване към участниците да представят сертификат за стандарта ISO 45001:XXXX или еквивалент в нарушение на чл. 59, ал. 3 ЗОП, съгласно която норма – възложителят няма право да изисква от участниците други документи за доказване на съответствието с поставените критерии за подбор, освен посочените в закона. В чл. 64 ЗОП са изброени документите, с които доказват поставените изисквания, като посочения сертификат не е включен в изброените, т.е. възложителят няма право да изисква от участниците други документи за доказване на съответствието с поставените критерии за подбор, освен посочените в закона. Допълнително е посочено, че констатираното нарушение е с финансово влияние поради обстоятелството, че от една страна с така поставеното изискване възложителят е нарушил разпоредбата на чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 59, ал. 3 ЗОП, тъй като необосновано е ограничил потенциални икономически оператори от възможността да оферират по съответната процедура. Направен извод, че със своите действия възложителят е въвел критерий за подбор към участниците с изискването за притежание на сертификат ISO 45001 за внедрена система за управление на здравето и безопасността при работа, което не е включено като задължително изискване за доказване на предприети мерки за осигуряване на качество или за опазване на околната среда, мерки които са заложили за доказване на технически изисквания в ЗОП.

Направен е извод, че е въведено незаконосъобразно изискване, което съществено изменя кръга на заинтересованите лица, което прави невъзможно участието на икономически оператори, които не притежават посочената система за управление на здравето и безопасност при работа.

Налице е ограничително условие, което произтича от действия на бенефициента – възложител при нарушаване на конкретна нормативна разпоредба на националното законодателство, както и

че нарушението има финансово отражение.

С оглед на това е констатиран допуснатото нарушение чл. 63, ал.1, т. 1 – 11 във вр. чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 2 ЗОП.

Описаното нарушение е определено като следната нередност: по т.11, б. „б“ от Раздел I към Приложение № 1 към чл. 2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските фондове про споделено управление (Наредбата за посочване на нередности), която предвижда, че при използване на: – основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или – условия за изпълнение на поръчката, или – технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците. б) случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор. Определен е размер на финансова корекция – 5% върху поисканите за възстановяване допустими разходи по разглеждания договор.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено по електронен път на 17.06.2025 г. на жалбоподателя, видно от приетата по делото комуникация (л. 33), жалбата е подадена на 30.06.2025 г. чрез административния орган в срока по чл. 146, ал. 1 от АПК, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Видно от приложената по делото Заповед № РД-02-14-109/22.01.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, издалата оспореното решение заместник-министър Юра Й.-В. е оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПРР. С оглед на това процесното решение е издадено от компетентен орган. Спазени са също изискванията за форма на административния акт и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят е бил уведомен за регистрирания сигнал за нередност, констатираното нарушение и предстоящото налагане на финансова корекция, като му е предоставена възможност за възражения и представяне на доказателства. Бенефициерът е упражнил това си право, а възраженията му са обсъдени от административния орган.

Съгласно чл. 73, ал.1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл.9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. От формална страна са посочени фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 АПК, както по отношение на основанията, така и по отношение на размера на

финансовата корекция.

Съгласно чл. 73, ал.2 ЗУСЕФСУ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ е спазено. Представени са възражения от страна на жалбоподателя, които са обсъдени от органа. С оглед изложеното съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма.

Съгласно чл. 143, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, Държавите-членки извършват необходимите финансови корекции във връзка с отделните или системни нередности, установени в операциите или в оперативните програми. Финансовите корекции се изразяват в отмяната на всички или на част от публичния принос за дадена операция или оперативна програма. Държавите-членки вземат предвид характера и сериозността на нередностите и финансовата загуба за фондовете или за ЕФМДР и прилага пропорционална корекция. Финансовите корекции се вписват в счетоводните отчети от управляващия орган за счетоводната година, през която е взето решението за отмяна.

Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Разпоредбата на чл. 2, т. 37, определя като "икономически оператор" всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят Министерство на здравеопазването, работи - участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на "нередността" е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушаване на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на "нередността", се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект– т. нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на "нередността" следва да бъде

доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на "нередност" по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административния орган е, с оглед на чл. 170, ал.1 АПК, да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициера по проведената обществена поръчка.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка дали е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размерът при прилагане на пропорционалния метод и дали са пречки за настъпване на разпоредените последици.

I. Незаконосъобразно условие В Раздел III 1. 3) "Технически възможности" от обявлението като минимално изискване е заложено изискването участниците да притежават "4. Участниците трябва да притежават система за управление здравето и безопасност при работа в съответствие със стандарта ISO 45001: XXXX или еквивалентен".

Нормата на чл. 2, ал. 2 ЗОП съдържа забрана при възлагането на обществени поръчки възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 59, ал.3 ЗОП възложителите нямат право да изискват от кандидатите или участниците други документи за доказване на съответствие с поставените критерии за подбор, освен посочените в закона.

Според чл. 63, ал.1 т. 1 до 11 ЗОП озаглавен "Технически и професионални способности" Възложителят може да определя критерии, въз основа на които да установява, че кандидатите или участниците разполагат с необходимите човешки и технически ресурси, както и с опит за изпълнение на поръчката при спазване на подходящ стандарт за качество. Възложителят може да изисква от кандидата или участника: 1. да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, за последните: а) 5 години от датата на подаване на заявлението или на офертата– за строителство; б) три години от датата на подаване на заявлението или на офертата– за доставки и услуги; 2. да разполага с необходимия брой технически лица и/или организации, включени или не в структурата на кандидата или участника, включително такива, които отговарят за контрола на качеството, а при обществени поръчки за строителство– лицата, които ще изпълняват строителството; 3. да разполага с необходимите технически средства и съоръжения за осигуряване на качеството, включително за проучване и изследване, както и да прилага определени мерки за осигуряване на качеството; 4. да разполага със система за управление и проследяване на доставките, която ще прилага при изпълнение на поръчката; 5. да разполага с персонал и/или с ръководен състав с определена професионална компетентност за изпълнението на поръчката, в случай че изискването не се използва като показател за оценка на офертите; 6. да прилага определени мерки за

опазване на околната среда при изпълнението на поръчката; 7. да представи информация за средносписъчния годишен брой на персонала и за броя на членовете на ръководния състав за последните три години; 8. да разполага с инструменти, съоръжения и техническо оборудване, необходими за изпълнение на поръчката; 9. стоките да са сертифицирани от акредитирани лица за контрол на качеството, удостоверяващи съответствието им с посочените спецификации или стандарти; 10. да прилага системи за управление на качеството, включително такива за достъп на хора с увреждания; 11. да прилага системи или стандарти за опазване на околната среда.

Документите, посочени в ЗОП, които възложителите могат да изискват за доказване на съответствието с поставените от тях критерии за подбор, са заложили от законодателят в разпоредбата на чл. 64 ЗОП.

Съгласно в чл. 59, ал.2 ЗОП законодателят е заложили, че възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Условието "само" сочи на изчерпателност на критериите за подбор по закон, като ал. 1 на чл. 59 ЗОП ги свежда до: 1. годността (правоспособността) за упражняване на професионална дейност; 2. икономическото и финансовото състояние; 3. техническите и професионалните способности. Кой са допустимите по закон критерии за подбор по чл. 59, ал.1 ЗОП е изчерпателно посочено в чл. 60, чл. 61 и чл. 63 от същия нормативен акт. Т. е. чл. 63 е относим към чл. 59, ал.1 ЗОП, а не към ал. 2, както е приел органа. В тази връзка е основателен довода на жалбоподателя, че от обжалвания акт не става ясно какво точно всъщност е установеното нарушение, за което се налага финансова корекция- цитираният критерий за подбор ли е незаконосъобразен или начинът, по който изпълнителят следва да докаже съответствието си с него. УО на ОПРР от една страна разглежда незаконосъобразно условие, дефинирано като критерий за подбор- изискването участниците да прилагат БДС EN ISO 45001: 2018, че не е сред лимитативно изброените в закона. От друга страна, като основна нарушена правна норма е посочена тази на чл. 59, ал. 2 ЗОП, касаеща критериите за подбор, които са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката.

Не може да не се обърне внимание и на обстоятелството, че като правна квалификация е посочено, че е нарушен чл. 63, ал.1, т.1-11 ЗОП, без да се уточни коя от единадесетте хипотези е нарушена. Именно липсата на такава конкретизация представлява съществено процесуално нарушение – чл. 59, ал.2, т. 4 АПК, административния акт е немотивиран, тъй като не може да се установи в какво точно се изразява извършеното нарушение на ЗОП. Липсата на мотиви и ясна правна квалификация са достатъчно основание за отмяна на обжалвания акт.

На следващо място, константно е възприето в практиката на Върховния административен съд, че оперативната самостоятелност на възложителите при поставяне на критерии за подбор спрямо кандидатите и участниците, чрез които се цели установяване на възможността им да изпълнят поръчката, е ограничена от императивните правни норми на закона, които от своя страна гарантират възлагането на обществените поръчки при проявлението на принципите на Договора за функциониране на Европейския съюз

(ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна конкуренция, пропорционалност и публичност и прозрачност. В случая е неясно кои точно фактически обстоятелства се отнасят към твърдението на органа за нарушение на чл. 2, ал. 2 ЗОП, като РУО се е задоволил само да цитира тази норма. Изложените от органа фактически обстоятелства не обосновават извода му за въведен от възложителя незаконосъобразен критерий за подбор, чрез който се ограничава свободната конкуренция. Ако РУО е приел, че е налице самостоятелно нарушение на чл. 2, ал. 2 ЗОП, то не се сочи коя точно хипотеза е осъществена чрез тези факти доколкото същата норма съдържа алтернативни хипотези, водещи до ограничаване на конкуренцията, а именно чрез включване на условия или на изисквания, които от своя страна дават или необосновано предимство, или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки, и следва една или няколко от тези алтернативни хипотези кумулативно да е свързана с една или няколко от следващите хипотези- не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. В този смисъл общата забрана по чл. 2, ал. 2 ЗОП, намира приложение в случаите, когато горните принципи не са гарантирани чрез изрична императивна норма, въвеждаща конкретно правило за поведение.

Отделно от изложеното, при формиране на изводите си за допуснато нарушение на ЗОП, органът не е взел предвид предмета на обществената поръчка. Действително, видът на сградата като обществена или жилищна не е сам по себе си критерий за сложността на ремонтните дейности или някаква индичия за тяхната специфика. В тази връзка според разпоредбата на чл. 137, ал.1 ЗУТ, строежите се категоризират в зависимост от характеристиките, значимостта, сложността и рисковете при експлоатация, т. е. начинът на ползване на сградата не е определящ за значимостта или сложността на строежа, съответно за неговата категоризация. Същевременно, заложената в системата за управление на здравето и безопасност при работа в съответствие със стандарта ISO 45001: XXXX позволява на организациите да осигурят безопасни и здравословни работни места чрез предотвратяване на свързани с работата наранявания и заболяване, както и чрез активно подобряване на своите показатели за здравето и безопасността при работа, което има пряко отношение и връзка с качествено изпълнение. В тази връзка органът не е изложил съображения, дали заложената от Възложителя система за управление здравето и безопасност при работа в съответствие със стандарта ISO 45001: XXXX или еквивалентен" не попада в приложното поле на чл. 63, ал. 1, т. 10, според който Възложителят може да изисква от кандидата или участника да прилага системи за управление на качеството, включително такива за достъп на хора с увреждания. За прецизност съдът намира за нужно да отбележи, че довода на жалбоподателя, че доколкото Възложител на обществената поръчка е [община], а не Министерство на здравеопазването, няма как МЗ да е извършило нарушения на ЗОП, за които да бъде наложена финансова корекция по реда на ЗУСЕФСУ, е несъстоятелен, тъй като Бенефициент по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020, процедура на директно

предоставяне № BG16 RFOP001-9. 001 "Мерки за справяне с пандемията" № от ИСУН 2020- BG16 RFOP001-9. 001-0002- C01 № РД-02-37-6/20.05.2022 г., сключен с Министерство на регионалното развитие и благоустройството като УО на ОП "РР" 2014–2020 г., представлявано от Ръководителя на УО, е именно жалбоподателят в настоящото производство Министерство на здравеопазването, който се явява и субект на финансовата корекция.

Изложеното до тук води до извод за липса на нарушение, което прави и ненужна преценката досежно квалифициране като нередност по т. 11, б. "б" от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Предвид това, обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на процесуалния закон и следва да бъде отменено.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143 АПК съдът следва да осъди Министерство на регионалното развитие и благоустройството– юридическото лице, в чиято структура е органът- ответник, да заплати на Министерство на здравеопазването своевременно претендираните и сторени по делото разноски в общ размер на 1 233,69 лв., от които 119,28 лв. лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 1114,41 лева, определено по реда на чл. 9, ал. 1 във връзка чл. 7, ал. 2, т. 2 от наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, при направено възражение за прекомерност.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 8-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-1222 от 16.06.2025 г. издадено от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020“, по жалбата на Министерство на здравеопазването.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Министерството на здравеопазването сума в размер на 1233,69 (хиляда двеста тридесет и три лева и шестдесет и девет стотинки) лева за разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: